

Handläggare
Maria Wegscheider
018-727 43 41

Datum
2019-03-13

Darienummer
2018-006586-Li

Till miljö- och hälsoskydds nämndens
sammanträde den 3 april 2019

Yttrande över anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförordning (DS 2018:41)

Remiss från Näringsdepartementet, dnr. N2018/05676 Remisstid: senast den 1 april 2019,
förlängd remisstid är beviljad till den 4 april 2019.

Förslag till beslut:

Miljö- och hälsoskydds nämnden föreslås besluta

att överlämna yttrande till Näringsdepartementet enligt **bilaga 1**

att förklara ärendet omedelbart justerat

Sammanfattning

EU har antagit en ny kontrollförordning inom förordning (EU) 2017/625¹ som ersätter gällande kontrollförordningen (EG) 882/2004². De så kallade kontrollförordningarna ställer olika krav på att den offentliga kontrollen.

Den nya förordningen omfattar flera nya områden: offentlig av kontroll av växtskadegörare, användning och försäljning av växtskyddsmedel, avsiktlig utsättning i miljön (det vill säga odling) av GMO för livsmedels- och foderproduktion samt animaliska biprodukter.

Förändringarna i den nya förordningen gör att svensk lagstiftning måste anpassas till den nya förordningen. De lagar som behöver ändras och som berör miljö- och hälsoskydds nämndens

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG

² Europaparlamentets och rådets Förordning (EG) Nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd

ansvarsområde gäller främst livsmedelskontroll, animaliska biprodukter och i viss mån berörs även tillsyn enligt miljöbalken av bland annat växtskyddsmedel.

Miljöförvaltningen är positiv till de ändringar som föreslås i svensk lagstiftning med anledning av den nya kontrollförordningen. Det är positivt att begreppet annan offentlig verksamhet införs då en betydande del av nämndens verksamhet utgörs av annan verksamhet än ren operativ kontroll. Kontrollmyndigheten får möjlighet att göra anonyma köp, och att ett ”visselblåsarsystem införs” för den som vill rapportera överträdelser mot den nya kontrollförordningen.

I promemorian föreslås att avgifterna för planerad livsmedelskontroll fortsättningsvis ska efterhandsdebiteras. Idag förhandsdebiteras avgiften genom en årlig avgift som debiteras företaget i början på året. Förvaltningen tar inte ställning till förslaget om efterhandsdebitering av kontrollavgifter utan anser att frågan bör avgöras på den politiska nivån. Istället tydliggör förvaltningen för- och nackdelar med de båda typerna av debitering.

Miljöförvaltningen har två förslag som skulle göra det enklare för de kommunala kontrollmyndigheterna att få in fakturerade avgifter. Det första förslaget är att avgiftsbeslut enligt livsmedelslagstiftningen ska kunna verkställas direkt av Kronofogdemyndigheten. Det andra förslaget är att kontrollmyndigheter ska ges möjlighet att besluta att dess avgiftsbeslut för livsmedelskontroll ska gälla med omedelbar verkställighet, det vill säga gälla även om de överklagas.

Förslagen till lagändringar föreslås träda i kraft den 14 december 2019.

Ärendet

Näringsdepartementet har begärt yttrande av Uppsala kommun gällande remiss: En anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförordning DS 2018:41). Kommunstyrelsen har gett i uppdrag åt miljö- och hälsoskyddsnämnden att yttra sig över remissen.

Bakgrunden är att EU har antagit en ny kontrollförordning inom förordning (EU) 2017/625 som ersätter gällande kontrollförordningen (EG) 882/2004 offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd. Den nya förordningen omfattar kontroll av flera nya områden: växtskadegörare, användning och försäljning av växtskyddsmedel, avsiktligt utsättning i miljön (det vill säga odling) av GMO för livsmedels- och foderproduktion samt animaliska biprodukter.

Förändringarna i den nya förordningen medför att svensk lagstiftning måste anpassas till den nya förordningen. De lagar som föreslås ändras och som berör kommuners ansvarsområde är:

- Livsmedelslag (2006:804)
- Lag (2006:805) om foder och animaliska biprodukter

- Lag (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel
- Lag (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion
- Miljöbalk (1998:808).

Kommunen nämns i lagen om provtagning av djur³ där det står att regeringen får meddela föreskrifter om att Jordbruksverket får överlämna åt länsstyrelserna eller kommunerna att utöva offentlig kontroll.

Förvaltningen har i sitt yttrande endast berört de lagstiftningar som berör nämndens ansvarsområden.

Förslagen till lagändringar föreslås träda i kraft den 14 december 2019 samtidigt som den nya kontrollförordningen i huvudsak ska börja tillämpas.

Förslagen till ändringar i de olika lagarna innebär i huvudsak följande:

Uttrycken offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet ska användas i berörda lagar. I miljöbalken används dessa uttryck parallellt med uttrycket tillsyn. Vissa bestämmelser om tillsyn i miljöbalken ska även gälla för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet. Det tydliggörs att de myndigheter som ansvarar för att utföra offentlig kontroll även ska utföra annan offentlig verksamhet.

Med offentlig kontroll menas att kontrollmyndigheten genom undersökning och bedömning av sakliga underlag kontrollerar att aktören uppfyller krav i lagstiftningen. Med begreppet annan offentlig verksamhet avses myndighetens verksamhet utöver den offentliga kontrollen. Mycket av den verksamhet som kontrollmyndigheter redan utför kan betraktas som annan offentlig verksamhet till exempel provningar i ärenden om tillstånd, godkännande eller registrering, vidta verkställighetsåtgärder eller korrigerande åtgärder om kraven i lagstiftningen inte följs, hantera förteckningar över aktörer, epidemiologiska undersökningar av livsmedelsburna utbrott, förberedelse och övervakning av att den fleråriga nationella kontrollplanen genomförs och årlig rapportering.

De behöriga myndigheterna kan delegera uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller i annan offentlig verksamhet till enskilda organ eller fysiska personer direkt med stöd av bestämmelserna i den nya kontrollförordningen. När det gäller livsmedelslagen, djurskyddslagen och miljöbalken finns det för närvarande inte något behov av att delegera sådana uppgifter när det gäller djur eller varor som endast omfattas av nationella regler. Bestämmelsen föreslås därför inte föras in i dessa lagar.

Nya bemyndiganden införs som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter om skyldighet för aktörer att lämna uppgifter om sin verksamhet.

³ Lag (2006:806) om provtagning på djur, m.m.

Den som utför offentlig kontroll och den som utför annan offentlig verksamhet ska få tillträde till områden och lokaler, få upplysningar och handlingar vid kontrollen och det föreslås bestämmelser om att aktörerna ska ha en skyldighet att lämna hjälp. En sådan skyldighet finns redan i den nya kontrollförordningen. Men genom denna svenska reglering utökar man skyldigheten till att även gälla exempelvis dricksvattenproducenter och snustillverkare.

Tystnadplikt införs för den som utför offentlig kontroll eller annan offentlig verksamhet att inte obehörigen röja eller utnyttja det som hen har fått kännedom om under det att uppgifterna utfördes. Främst berörs fysiska personer som delegerats uppgifter eller personer som är eller har varit verksamma i organ med delegerade uppgifter eller i ett officiellt laboratorium. För kommuner och andra offentliga verksamheter gäller offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Kontrollmyndigheter föreslås anonymt kunna köpa produkter i syfte att kontrollera att de uppfyller gällande krav i lagstiftningen. På så sätt går det att undvika att aktörer som kontrolleras förser myndigheten med ett så kallat golden sample, dvs. ett exemplar som aktören vet uppfyller kraven men som inte är representativt för aktörens produktion och därmed ger en vilseledande bild av aktörens efterlevnad av regelverket. Bestämmelsen införs i livsmedelslagen, lagen om foder och animaliska biprodukter och miljöbalken.

Kontrollmyndigheter och tillsynsmyndigheter ska ha ett ändamålsenligt rapporteringssystem, ("visselblåsarsystem") för den som vill anmäla misstänkta överträdelser av den nya kontrollförordningen. För att förhindra repressalier ska systemet ge ett bra skydd för den som rapporterar missförhållanden. De uppgifter som lämnas ska undersökas på ett proportionerligt och oberoende sätt, vilket får anses innefatta krav på att det sker ett lämpligt urval av vilka personer som ges i uppgift att hantera och följa upp gjorda anmälningar.

Miljöförvaltningen är positiv till de ändringar som föreslås i svensk lagstiftning med anledning av den nya kontrollförordningen. Det är positivt att begreppet annan offentlig verksamhet införs då en betydande del av nämndens verksamhet utgörs av annan verksamhet än ren operativ kontroll. Kontrollmyndigheten får möjlighet att göra anonyma köp, och att ett "visselblåsarsystem införs" för den som vill rapportera överträdelser mot den nya kontrollförordningen.

Efterhandsdebitering

Miljöförvaltningen anser att förslaget om efterhandsdebitering av genomförd kontroll kan innehålla en rad fördelar för livsmedelsföretagen. Efterhandsdebitering kan också öka företagets förståelse och acceptans för avgiftssystemets konstruktion.

Utifrån kontrollmyndigheternas förutsättningar att genomföra kontrolluppdraget är nackdelarna med att gå från förhandsdebitering till efterhandsdebitering större än fördelarna. Här står således två motsatta intressen mot varandra. Frågan bör därför avgöras av politiska nivån. Förvaltningen föreslår därför inget tydligt tillstyrkande för varse sig till förhands- eller efterhandsdebitering. Istället tydliggör förvaltningen för- och nackdelar med de båda typerna av debitering.

Utöver frågan om typen av debitering vill förvaltningen väcka två förslag som skulle förenkla de kommunala kontrollmyndigheterna i frågan om debitering av avgifter.

Det första förslaget är avgiftsbeslut enligt livsmedelslagstiftningen ska kunna verkställas direkt av Kronofogdemyndigheten. Det andra förslaget är att kontrollmyndigheter ska ges möjlighet att besluta att dess avgiftsbeslut för livsmedelskontroll ska gälla med omedelbar verkställighet (d.v.s. gälla även om de överklagas).

Ekonomiska konsekvenser

Efterhandsdebitering av utförd livsmedelskontroll kan försvåra för kontrollmyndigheterna att planera och genomföra livsmedelskontrollen. Orsaken är att efterhandsdebitering förutsättningarna att prognosera hur stora ekonomiska resurser myndigheten har till sitt förfogande.

För de flesta företag innebär efterhandsdebitering till största delen fördelar, bland annat behöver de inte betala för kontroll som inte genomförs.

Anna Nilsson
miljödirektör

Bilagor

Bilaga 1: Remiss från Näringsdepartementet

Bilaga 2: Förordning (EU) 2017/625

Bilaga 3: En anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförordning Ds 2018:41

Handläggare
Maria Wegscheider
018-727 43 41

Datum
2019-04-03

Diarienummer
2018-006586-Li

Näringsdepartementet
e-post: n.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförordning (DS 2018:41)

Remiss från Regeringskansliet, Näringsdepartementet, dnr. N2018/05676.

Remisstid: 1 april 2019, förlängd remisstid är beviljad till den 4 april 2019.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden avger endast yttrande om ändringar som föreslås i de lagar som berör nämndens ansvarsområde.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden tillstyrker i huvudsak de ändringar som föreslås i följande lagar med anledning av den nya kontrollförordningen (EU) 2017/625⁴:

- Lag om ändring livsmedelslag (2006:804)
- Lag om ändring i lag (2006:805) om foder och animaliska biprodukter,
- Lag om ändring i lag (2009:1424) om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel,
- Lag om ändring i lag (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion
- Lag om ändring i miljöbalken (1998:808)

Miljö- och hälsoskyddsnämndens mer detaljerade synpunkter på departementspromemoria (DS 2018:41) beskrivs nedan.

Det är utmärkt begreppet annan offentlig verksamhet införs då en betydande del av nämndens verksamhet utgörs av annan verksamhet än ren operativ kontroll i form av kontrollbesök i

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll)

anläggningar och granskning av företagens handlingar. Det är viktigt att begreppet fortsätter att tydliggöras i vägledande myndigheters vägledningar.

Nämnden anser att det är positivt att kontrollmyndigheter får göra anonyma inköp, det är ett viktigt verktyg i kontrollen av handel på Internet där försäljningen av olika produkter snabbt ökar. Det blir lättare att upptäcka livsmedelsfusk och förhindra att produkter som kan vara osäkra för människors hälsa och miljön släpps ut på marknaden.

Det är bra att det föreskrivs kommunala kontrollmyndigheter ska ha ändamålsenliga, rapporteringssystem för den som vill anmäla misstänkta överträdelser av den nya kontrollförordningen. Personal som arbetar med offentlig kontroll och personal som arbetar hos aktörer som omfattas av offentlig kontroll har då möjligheter att rapportera överträdelser. Om myndighetens egen personal rapporterar oegentligheter är det viktigt att systemet skyddar personens identitet.

Förslag om efterhandsdebitering av offentlig livsmedelskontroll

I promemorian föreslås att livsmedelsföretagare efterhandsdebiteras för den livsmedelskontroll som genomförs. Med det menas att de debiteras först efter utförd kontroll. Skälet är den kritik som har riktats mot nuvarande avgiftssystem där kommunerna fastställer en årlig kontrollavgift som företagaren ska betala genom ett helt avgiftsbelopp för varje påbörjat kalenderår. Kontrollen har i vissa fall utförts under senare delen av året och i andra fall först nästkommande år. Dessutom kan det också uppstå problem om den beräknade tiden inte stämmer överens med den tid som kontrollmyndigheten faktiskt använder, eller om kontrollen helt uteblir.

Oavsett om avgifter förhandsdebiteras eller efterhandsdebiteras finns för- och nackdelar.

Utifrån kontrollmyndigheternas förutsättningar att genomföra kontrolluppdraget är nackdelarna med att gå från förhandsdebitering till efterhandsdebitering större än fördelarna.

Efterhandsdebitering innebär bland annat en osäkerhet för myndigheten om hur stora resurser man i slutändan kommer att ha under året. Det försvårar möjligheten att säkerställa att man har tillgång till kvalificerad personal i tillräcklig mängd. Vilken i sin tur försvårar förutsättningarna för att utföras kontrollen på ett effektivt och verkningsfullt sätt. Detta kan visualiseras med följande exempel: Livsmedelsföretag har skyldighet att underrätta kontrollmyndigheten om verksamheten förändras eller upphör. Det är inte ovanligt att företagen kontaktar myndigheten först efter att det att företageren har fått den så kallade årsfakturan. Med efterhandsdebitering finns en risk att myndigheten får kännedom om att en verksamhet har lagts ner först när anläggningen besöks på plats. Kontrollmyndigheten kan då inte debitera för kontrollinsatsen såsom kostnader för planering och resa. Efterhandsdebitering kan också innebära en risk att kontrollmyndigheten inte får betalt om ett företag går i konkurs efter genomförd kontroll.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden anser att förslaget att om efterhandsdebitering av genomförd kontroll kan innehålla en rad fördelar för livsmedelsföretagen. Efterhandsdebitering kan också öka företagets förståelse och acceptans för avgiftssystemets konstruktion.

För livsmedelsföretagens del finns också fördelar med dagens system med förhandsdebitering. Fördelen är bland annat att företagaren vet hur mycket hen ska betala i kontrollavgift för de kontroller som ska genomföras under året och att den ska betalas i början på året.

För små livsmedelsföretag som idag har en kontrolltid på 1 timme och får besök vart tredje år kan förhandsdebitering upplevas som en fördel jämfört med efterhandsdebitering eftersom de betalar en mindre summa varje år istället för en högre summa vart tredje år.

För företag med många kontroller per år innebär förhandsdebitering av hela kontrollavgiften en nackdel då de får betala ett högt belopp vid ett tillfälle. Om verksamheten sedan upphör tidigt under året kan det innebära att de har betalt för kontroller som kan genomföras.

För företag som både efterhandsdebiteras för planerad kontroll och för extraoffentlig kontroll inom en begränsad tidsperiod kan det bli mycket stora belopp som debiteras inom en begränsad tidsperiod.

I promemorian ges en bild av att kontrollen blir jämnare utspridd under året vid efterhandsdebitering. Miljö- och hälsoskyddsnämnden delar inte den bilden utan bedömer att kontrollerna kommer att vara fortsatt ojämnt spridda under året oavsett förhands- eller efterhandsdebitering. Orsaken är exempelvis personalen kommer ta ut huvuddelen av sin semester under sommaren och sjukligheten hos personalen och deras barn ofta är högre under vissa delar av året. Uppsägningar och sjukskrivningar är andra faktorer som påverkar hur jämnt kontrollerna sprids över året.

Den administrativa bördan för fakturahantering riskerar öka om efterhandsdebitering införs. Idag får en majoritet av livsmedelsföretagen endast en faktura ut per år. Vid efterhandsdebitering kommer en verksamhet som bedöms behöva flera kontroller per att få flera fakturor under året vilket innebär att den administrativa bördan blir större både för företag och för kontrollmyndigheter. Om det dessutom innebär att ett beslut om avgift ska skickas ut varje gång en kontroll är genomförd kommer kontrollmyndighetens administrativa börda ytterligare att öka. Att som idag kunna skicka ut en majoritet av fakturorna inom samma tidsperiod innebär också stora administrativa samordningsvinster.

Att mängden avgiftsfrågor till myndigheten skulle minska tack vare efterhanddebitering bedömer nämnden som osannolikt. Om förslaget genomförs kommer många företag få flera fakturor per år istället en. Det riskerar att öka antalet inkomna frågor.

I promemorian sägs att efterhandsdebitering kommer att ställa högre krav på kontrollmyndigheternas styrning och uppföljning. Exempelvis säkerställa att man har tillräckliga personella resurser och att den planerade kontrollen utförs. Efterhandsdebitering kan i det initiala skedet göra att vissa kontrollmyndigheten väljer att minska bemanningen på grund av

osäkerhet om får täckning för personalkostnaden. Om så är fallet kan det finnas risk för att kontrollmyndigheten inte kan uppfylla kraven på tillräckliga personella resurser.

Övriga synpunkter

Nedan redovisar nämnden sina övriga synpunkter med anledning av promemorian.

Avgifter ska kunna verkställas av Kronofogdemyndigheten

Avgiftsbeslut enligt livsmedelslagstiftningen bör kunna verkställas direkt av Kronofogdemyndigheten. För att en förvaltningsmyndighets avgiftsbeslut ska kunna verkställas direkt av Kronofogdemyndigheten krävs det att ett sådant beslut har givits en så kallad exekutionstitel i en särskild föreskrift (3 kap. 1 § p. 6 utsökningsbalken [1981:774]). En sådan föreskrift fanns i 10 § i tidigare gällande avgiftsförordning⁵. När förordningen ersattes av nu gällande avgiftsförordningen⁶ sänktes dock motsvarande bestämmelse. Därmed blir konsekvensen av detta är att betalningen av sådana avgifter ska handläggas som ett allmänt mål (enligt 1 kap. 2 § p. 9 utsökningsförordningen [1981:981]). Kontrollmyndigheten måste först söka verkställighet på annat sätt; i praktiken genom en dom eller betalningsföreläggande. I korthet innebär det ökad administration och ökade kostnader för att driva in nämndens avgifter. Det medför i sin tur minskad effektivitet i livsmedelskontrollen och att skattekollektivet får betala för de uteblivna intäkterna.

Avgiftsbeslut med omedelbar verkställighet

Kontrollmyndigheterna bör ges möjlighet att besluta att dess avgiftsbeslut för livsmedelskontroll ska gälla med omedelbar verkställighet (det vill säga gälla även om de överklagas). Idag kan ett avgörande av ett avgiftsbeslut som har överklagande ta flera år. Det innebär att myndigheten först efter slutgiltigt avgörande kan ta ut avgiften. Risken finns att företaget dessförinnan har hunnit gå i konkurs och att kontrollmyndigheten inte får betalt för kontrollen. Det finns också en risk att mindre seriösa företagare sätter i system att överklaga kontrollavgiften för att slippa betala den.

Efterhanddebitering löser inte den svenska livsmedelskontrollens problem

Inom många tillsynsområden som bedrivs av kommunernas miljö- och hälsoskyddsnämnder tillämpas efterhandsdebitering. Det är dock inte så att tillsynen inom dessa områden bedrivs helt utan brister hos samtliga kommunala myndigheter. Att livsmedelskontrollen föreslås efterhandsdebiteras kommer därför inte att lösa de problem som finns inom den svenska livsmedelskontrollen. En viktig orsak till livsmedelskontrollens problem är att cirka 40 procent av de kommunala kontrollmyndigheterna har mindre än en årsarbetskraft avsatt för livsmedelskontroll. En annan orsak är att få kommuner har system för att överföra ekonomiska medel som inte förbrukats innevarande år till nästa kalenderår.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden vill också betona att många kommunala kontrollmyndigheter redan idag genomför den kontroll som företagen betalar för. Detta trots det nuvarande

⁵ Förordning (1989:1110) om avgift för livsmedelstillsyn m. m.

⁶ Förordning (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter

avgiftssystemet. Uppsala och flera andra kommuner har också system för att, vid behov, överföra livsmedelsföretagens avgifter till nästkommande år.

Finns det kommuner som fortlöpande inte sköter sitt kontrolluppdrag på ett tillfredsställande sätt, är det statens skyldighet att vidta åtgärder såsom föreskrifter, förelägganden och i slutändan ta över kontrollansvaret från kommunen.

Behov av vägledning

Miljö- och hälsoskyddsnämnden att det är mycket viktigt att klagorande föreskrifter samt vägledningar från vägledande myndigheter tas fram.

För miljö- och hälsoskyddsnämnden

Klara Ellström
ordförande

Susanna Nordström
nämndsekreterare